

MINDE- BLAD

Mathias Mygind
faldet i 1. Verdenskrig

Mindeblad : Mathias Mygind

Mindeblad

Mathias Mygind
 (Den Faldnes (Alders), Skrevet efter Navn)

Indtænkt den 2. August 1914 (Alders) 18 7/8 i (Alders) Østerlinnet (Fødselsdato) Billed eller Erindr. af Krigen:

Siden hans Opholdstid for Krigen: *Østerlinnet* Gift: *Ja* I sin
 Tilværelse (Alders) (Alders) Pige: *Mathias Høyer*

Hvor mange Børn: *3* Har han besøgt Høj-, Landbrugs- eller andre Skoler og Institutioner:
Ry Høyskole, Tune Landboskole

Naar blev han indkaldt under Krigen: *2. August 1914*

Naar kom han til Fronten: *10. September 1914* Har han været sår og hvor mange Gange: *nej*
Faldt d. 10. September 1914 i Nærheden af Skidel i Rusland

Faldt han på Vejsiden eller hvor: *V* Døde han på Landet eller af Star eller Eydren,
 paa Drager eller i Felten: *nej* Naar døde (eller svævede) han: *den 10. September 1914*
 (Alders og Alders) (Alders og Alders) (Alders og Alders)

Var den Faldnes (Alders) personlig Underretning eller Hjælp: *Ja*

Den Faldnes Avancement og militær Tjenestegrad: *Øverstløjtnant*

Ordnings og Hæderstegn og hvilke: *ingen*

Moderens navn: *Henck* Stednavn: *Henck*

Den Faldnes (Alders) Slægtskab: Var begge Forældres Kærlighedsbrev: *nej*

Eller hvor stammede de fra: *R. B. Mygind, Randerseggen, Johanna Mygind, Henck ved Flensborg*

Den Faldnes (Alders) Faldes (Alders)

Hvor boede Forældrene (Fader eller Moder eller begge) ved Krigen Udland: *Østerlinnet*

Harde den Faldnes (Alders) Søskende: *Ja* Hvor mange: *6* Dødt Børn: *2* Søster: *4*

Er nogle af Søskende med i Krigen: *ne* Hvermand: *2* Er nogle af dem faldne: *nej*

Hvad hed de (eller den) Faldnes: *Georg Mygind, Emil Mygind, den første i England den sidste i fransk Fangenskab*

Er den Faldnes (Alders, Skrevet) Faldt med i Krigen: *nej*

Hvor naar Sø eller Søster: *Hvad hedder Faderen, Søster eller Søster:*

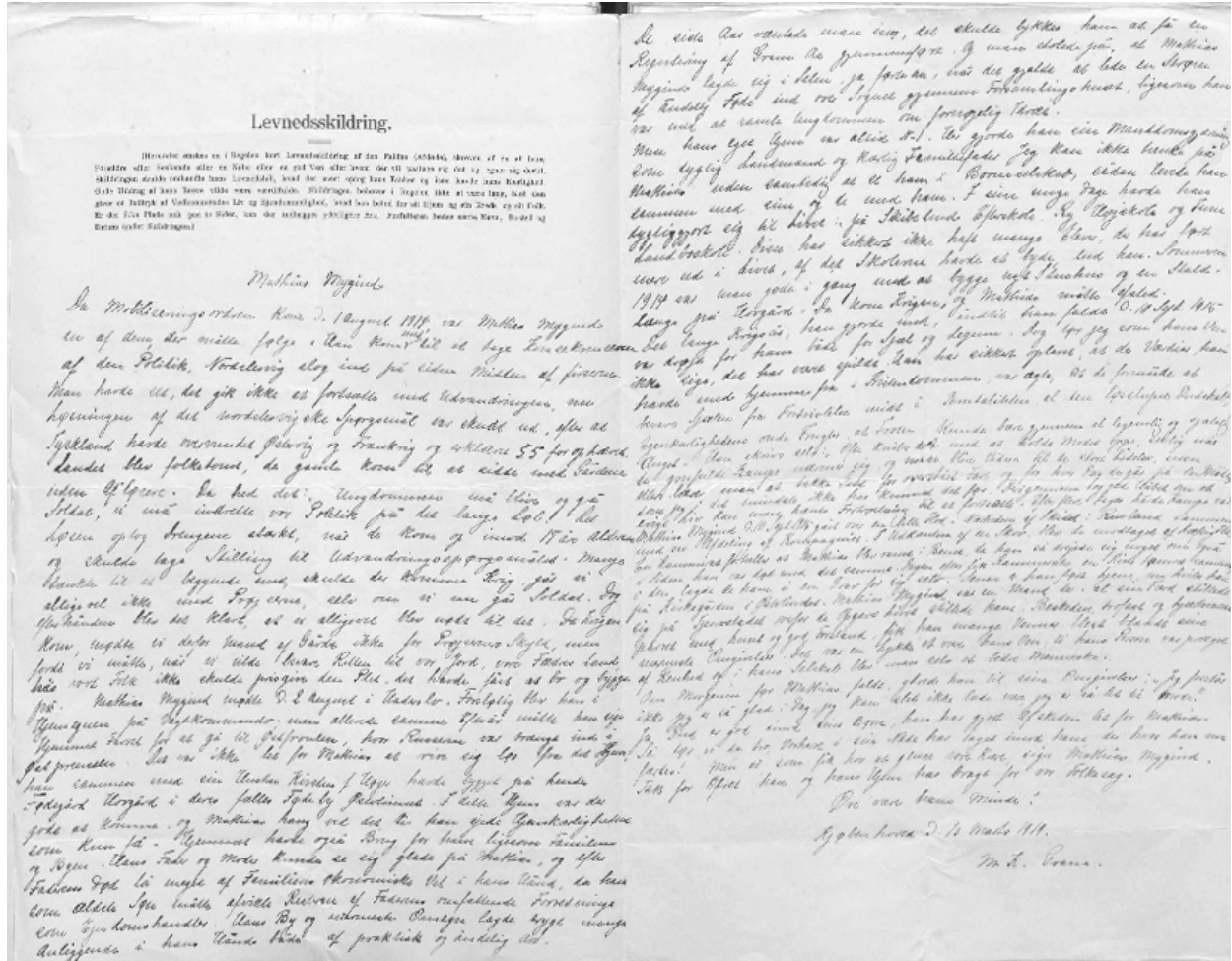
(Se 2. og 4. Side.)

Kilde: Vælgerforeningen, Mindeblade over faldne

→ [Klik på Mindebladet for at se den originale kilde](#)

Amt	Haderslev Vesteramt
Sogn	Østerlinnet
By eller kommune	Østerlinnet
Efternavn	Mygind
Fornavn(e)	Mathias
Fødselsdato (dd-mm-åååå)	02-08-1876
Fødested	Østerlinnet
Stilling/erhverv før krigen	Gårdejer
Opholdssted før krigen	Østerlinnet
Gift?	Ja
Evt. kones (enkes) pigeavn	Kirsten Høyer
Antal børn	3
Høj-, landbrugs- eller andre skoler?	Ry Høyskole, Tune Landboskole
Indkaldelsesdato	2 August 1914
Hvornår sendt til fronten?	10 Novbr 1914
Såret? Hvor mange gange?	Nej
Dødssted (fx valplads eller lazaret)	I Nærheden af Skidel i Rusland
Dødsdato	Faldt d. 10 September 1915
Preussisk statsborger?	Ja
Tjenestegrad	Gefreiter
Orden og hæderstegn	Ingen
Modersmål	Dansk
Sindelag	Dansk
Var begge forældrene nordslesvigere ?	Nej
Hvor stammede forældrene fra?	U. B. Mygind Randerseggen, Johanna Mygind Kruså ved Flensborg
Faderens stilling	Gårdhandler
Hvor boede forældrene ved krigens udbrud?	Østerlinnet
Havde den faldne søskende?	Ja 6
Antal brødre	2
Antal søstre	4
Er nogle af brødrene med i krigen? Hvor mange?	2
Er nogle af brødrene faldne?	Nej
Hvad hed de?	Georg Mygind, Emil Mygind. Den første i Engelsk den sidste i fransk Fangenskab
Deltager eventuelle sønner i krigen?	Nej

Levnedsskildring : Mathias Mygind

Mathias Mygind
Da Mobiliseringsordren kom d. 1 August 1914 var Mathias Mygind en af dem, der måtte følge. Han kom med til at tage Konsekvenserne af den Politisk, Nordslesvig slog ind på siden Midten af firserne. Man havde set, det gik ikke at fortsætte med Udvandringerne, nu Løsningen af det nordslesvigske Spørgsmål var skudt ud, efter at Tyskland havde overvundet Østerrig og Frankrig og erklærede \$5 for ophævet. Landet blev folketomt, de gamle kom til at sitte med Gårdene uden Afløsere. Da hed det: "Ungdommen må blive og gå Soldat, vi må indrette vor Politik

på det lange Løb. Det Løsen optog Drengene stærkt, når de kom op imod 17 års alderen og skulde tage Stilling til Udvandringsspørgsmålet. Mange tænkte til at begynde med, skulde der komme Krig, går vi alligevel ikke med Prøjserne, selv om vi nu går Soldat. Dog efterhånden blev det klart, at vi alligevel blev nødt til det. Da Krigen kom, mødte vi derfor Mand af Gårde ikke for Prøjsernes Skyld, men fordi vi måtte, når vi vilde bevare Retten til vor Jord, vore Fædres Land, hvis vort Folk ikke skulde prisgive den Plet, det havde fået at bo og bygge på. Mathias Mygind mødte D. 2 August i Haderslev. Foreløbig blev

han i Hjemegnen på Vagtkommando, men allerede samme Efterår måtte han sige Hjemmet Farvel for at gå til Østfronten, hvor Russerne var trængt ind i Østpreussen. Det var ikke let for Mathias at rive sig løs fra det Hjem han sammen med sin Hustru Kirsten f Høyer havde bygget på hendes Fødegård Hovgård i deres fælles Fødeby Østerlinnet. I dette Hjem var der godt at komme, og Mathias hang ved det, ti han ejede Hjemkærligheden som kun få. Hjemmet havde også Brug for ham ligesom Familien og Byen. Hans Fader og Moder kunde se sig glade på Mathias, og efter Faderens Død lå meget af Familiens

Levnedsskildring : Mathias Mygind

økonomiske Vel i hans Hånd, da han som Ældste Søn måtte afvikle Resterne af Faderens omfattende Forretninger som Ejendomshandler. Hans By og nærmeste Omegn lagde trygt mange Anliggende i hans Hånd både af praktisk og åndelig Art.

De siste Aar ventede man især, det skulde lykkes ham at få en Regulering af Gram Aa gennemført. Og man stolede på, at Mathias Mygind lagde sig i Selen, ja førte an, når det gjaldt at lede en Strøm af åndelig Føde ind over Sognet gennem Forsamlingshuset, ligesom han var med at samle Ungdommen om fornøjelig Idræt.

Men hans eget Hjem var altid N. 1. Her gjorde han sin Manddomsgjærning som dygtig Landmand og kærlig Familiefader. Jeg kan ikke tænke på Mathias uden samtidig at se ham i Børneselskab, sådan levede han sammen med sine, og de med ham. I sine unge Dage havde han dygtiggjort sig til Livet på Skibelund Efterskole, Ry Højskole og Tune Landboskole. Disse har sikkert ikke haft mange Elever, der har ført mere udi Livet, af det Skolerne havde at byde, end han. Sommeren 1914 var man godt i gang med at bygge nyt Stuehus og en Staldlænge på

Hovgård. Da kom Krigen, og Mathias måtte afsted.

Det lange Krigsår, han gjorde med, indil han faldt D. 10 Sept. 1915 var drøjt for ham både for Sjæl og Legeme. Dog tør jeg som hans Ven ikke sige, det har været spildt. Han har sikkert oplevet, at de Værdier, han havde med hjemme fra i Kristendommen, var ægte, at de fomåede at bevare Sjælen fra Fortvivlelse midt i Brutaliteten, al den løsslupne Ondskab, Egenkærlighedens onde Frugter, at Troen kunde bære gennem al legemlig og sjælelig Angst. Han skriver selv: "Oftentimes kniber det med at holde Modet oppe, særlig når de grufulde Kampe nærmer sig, og man bliver Vidner til de store Lidelser, men ellers lærer man at takke Gud for overstået Fare og for hver Dag der går på en Måde som jeg i det mindste ikke har kunnet det før. Derigennem og ved Håbet om et evigt Liv kan man hente Fortrøstning til at fortsætte. Efter Flere Dages hårde Kampe var Mathias Mygind D. 10 Sept. 1915 gået over en lille Flod i Nærheden af Skild i Rusland sammen med en Afdeling af Kompagniet. I Udkanten af en Skov blev de modtaget af hæftig Ild. En Kammerat fortæller at Mathias blev ramt i Benet, da han så drejede sig noget om også i Siden, han

var død med det samme. Dagen efter fik Kammerater en Kiste tømret sammen, i den lagde de ham i en Grav for sig selv. Senere er han ført hjem, nu hviler han på Kirkegården i Østerlindet. Mathias Mygind er en Mand der i al sin Færd stillede sig på Tjenerstaden overfor de Opgaver Livet stillede ham. Beskeden, trofast og hjærtevarm parret med Lune og god Forstand, fik han mange Venner, flest blandt sine nærmeste Omgivelser. Det var en Lykke at være hans Ven, ti hans Person var præget af Renhed og i hans Selskab blev man selv et bedre Menneske.

Om Morgenen før Mathias faldt, ytrede han til sine Omgivelser: "Jeg forstår ikke, jeg er så glad i Dag, jeg kan slet ikke lade være, jeg er så let til Mode". Ja Gud er god imod sine Børn, han har gjort Afskeden let for Mathias. Så tør vi da tro Vorherre i sin Nåde har taget imod ham der hvor han nu færdes ! Men vi, som fik Lov at gense vore Kære, siger Mathias Mygind. Tak for Ofret han og hans Hjem har bragt for vor Folkesag. Ære være hans Minde !

Kjøbenhoved d. 13 Marts 1919

M. K. Gram